

rer mig dybt, er, at hospice var den absolut sidst nævnte mulighed i ministerens fremstilling.

(Kort bemærkning).

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Jeg skal til fru Ester Larsen bare sige, at der ikke var nogen prioritering i den rækkefølge. Jeg har lagt vægt på, at det bliver en helhed og et element i et samlet tilbud til de døende, det kan være interessant at diskutere, og hvor hospice indgår på lige fod med de øvrige.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Fru Henriette Kjær i ordførerrækken.

Henriette Kjær (KF):

Det her er et af den slags forslag, der ikke koster det store, men som vil varme utrolig meget hos dem, det drejer sig om, nemlig de mennesker, der lever med en livstruende sygdom og ved, at de er så uhelbredeligt syge, at de inden for en kort tidsperiode vil dø.

Disse mennesker kan i dag vælge at dø hjemme, på sygehus eller komme på hospice. Da to af de tre hospicer, der er omfattet af loven om det frie sygehusvalg, ligger i hovedstadsområdet, og det tredje ligger i Vejle Amt, er der behov for at få udvidet loven, så også nye hospicer andre steder i landet kan komme ind under loven.

Den sidste tid, man lever, skal på trods af sygdom forløbe trygt og roligt med professionel pleje og behandling. Det er vores klare opfattelse, at de hospicer, der allerede er etableret, danner nogle gode rammer og har det indhold, der skal til for at give døende en god sidste tid. Men det er ikke rimeligt at udelukke nye, der lægger lige så mange kræfter i at tilbyde en god og velkvalificeret behandling.

I dag tror jeg, det afholder nogle fra at vælge hospiceløsningen, fordi de simpelt hen ikke kan overskue at skulle så langt væk hjemmefra, at man afskærer sig selv fra besøg, eller blot den usikkerhed, der er i at skulle langt væk hjemmefra, når man er svækket af sygdom.

I Det Konservative Folkeparti var vi glade, da det trods alt blev muligt at få betalt sit hospiceophold, så dette tilbud nu er åbent for alle, der måtte ønske det. Men hvis denne valgfrihed skal blive reel, skal der etableres flere hospicer, og disse skal selvfølgelig omfattes af det frie sygehusvalg, sådan at man får mulighed for enten at blive plejet hjemme, ligge på en palliativ afdeling på et sygehus eller vælge hospiceløsningen. Det er den valgfrihed, der er væsentlig for os.

Samtidig er det virkelig opløftende at møde så mange mennesker, der brænder for hospicetanken. Der er utrolig mange mennesker, der engagerer sig i planerne for at få oprettet et hospice. De lægger al deres fritid i projekterne, og det er seriøse mennesker, vi har med at gøre. Jeg tror, at det hurtigt går op for folk, at man ikke bare kan købe sig et nedlagt hotel, eller hvad det måtte være, og kalde det for et hospice. Det kræver mere end som så.

Så hvis det faglige grundlag er i orden, burde vi her i Folketinget kunne blive enige om at udvide det frie sygehusvalg til også at omfatte nyttilkomne hospicer.

Den finansieringsmodel, man anvender i dag, har imidlertid vist sig u hensigtsmæssig, da pengene gives over bloktilskuddet, uanset om man sender patienterne på hospice eller ej. Desuden regnes bloktilskuddene ud på finurlig vis – det ved vi alle – så det virker som en dårlig model, man har valgt. Vi vil derfor opfordre ministeren til at lave en anden tilskudsmodel, hvis det overhovedet kan lade sig gøre.

Det er vores indtryk, at den nye sundhedsminister er optaget af de bløde værdier. Vi ved, at ministeren har udtalt, at der skal være en hjælpende hånd og et forstående menneske, netop i den situation de døende er i, til at tage hånd om patienten. Jeg er også bekendt med, at vores sundhedsminister mener, at især omsorgsdelen for de uhelbredeligt syge kan forbedres. Derfor synes jeg, at det her er en oplagt mulighed for sundhedsministeren.

Det ville være en sympatisk håndsrækning, hvis regeringen kunne støtte dette tiltag. Økonomien kommer jo ikke først, det gør menneskene. Og vi hjælper gerne med at få dette finansieret i kommende forhandlinger.

Så lad os ikke vente på redegørelsen. Vi ved jo alle sammen, at den vil munde ud i, at der er behov for flere hospicer, så jeg synes lige så godt, vi kan sende det signal til de flittige mennesker, der er i gang allerede nu, at det kan lade sig gøre at få udvidet modellen.

Anni Svanholt (SF):

I SF mener vi, at uhelbredeligt syge skal have mulighed for at vælge at afslutte livet på et hospice eller lignende, hvor der kan tilbydes god omsorg, pleje og lindring, og hvor pårørende får bedre muligheder for at deltage end på et sygehus.